

[Poul Antonsen.]

valgfrihed, på grund af den meget stramme likviditetssituation. Men som vi jo var inde på for en uge siden i debatten om erhvervslivets vilkår, vil vi i hvert fald lægge betydelig større vægt på, at der kan ske en generel lempelse af kreditpolitikken, således at likviditetssituationen generelt kan blive lempet for erhvervslivet.

Som sagt er vi enige i, at der er argumenter både for og imod valgfriheden; vi talte i sin tid for denne valgfrihed, og der er stadig tungtvejende argumenter for, at denne valgfrihed gennemføres. Vi vil afvente den yderligere debat om dette spørgsmål, der må finde sted i udvalget.

Svend Hangaard: Som ministeren nævnte, rejste jeg for en tid siden i spørgetiden spørgsmålet om merværdiafgiftsgodtgørelse for idrætsanlæg, forsamlingshuse o. lign., og nu forstod jeg — og jeg håber, jeg har forstået rigtigt — at ministeren overvejer, at der skal indføres en ordning, så der gives refusion til alt byggeri. Det glædede mig meget at høre, og jeg vil da gerne foreløbig give ministeren en blomst for disse overvejelser; jeg synes ikke, ministeren får for mange, og jeg kan da sige, at hvis overvejelserne slutter i, at det bliver et heldigt resultat, skal blomsten blive helt uden torne og måske endda blive til en hel buket.

Det er meget hårdt for disse områder, der føler, at de næsten er den eneste undtagelse fra undtagelserne, idet de omtrent er de eneste, der ikke kan få refusion, og især også, fordi de fik den før den 1. juli 1967, og så pludselig blev der ligesom lukket helt af. Jeg håber meget, at det spørgsmål må blive løst på en heldig måde, og jeg håber, at også udvalget vil tage det op, så det virkelig bliver godt løst.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke hr. Stetter for de bemærkninger, han fremsatte om, at det ikke var særlig sundt med den konkurrence, der var ved at komme med hensyn til fremsættelse af lovforslag, og for hans opfordring til, at man behandlede dette spørgsmål i en mere afslappet og mere venlig atmosfære.

Vort synspunkt i finansministeriet har netop været, at man skulle have en vis tid til at se på, hvordan en så stor lovændring

som den, der er sket ved gennemførelsen af merværdiafgiften, ville komme til at virke i praksis. Det skulle der en vis tid til. Vi har allerede nu indvundet nogle erfaringer, og på basis heraf mener vi, at vi kan komme til folketinget med de fornødne lovforslag. Dette er jo ingen nyhed, eftersom jeg har sagt det flere gange og også både i svar her i folketinget og andre steder netop har givet udtryk for, at vi arbejdede med disse problemer, og at vi ville komme med lovforslagene.

Hr. Henry Christensen og hans parti må forstå min reaktion på det af ham fremsatte forslag på denne baggrund, og jeg tror, alle andre partier i dette høje ting har præcis samme opfattelse, som jeg har. Man har haft så travlt med at komme med dette forslag, selv om man vidste, at det tolddepartement og toldinspektorat, som man med rette roser, og deres embedsmænd var i fuld gang med at se på disse forskellige problemer og ville komme med forslag til deres løsning. Men det skulle altså ud, selv om det skulle ud mellem ribbenene, og så fik vi dette forslag. Det synes jeg ikke er nogen rimelig måde, og jeg tror, at de fleste partier herinde, som har været med i merværdiafgiftsforhandlingerne, faktisk har samme opfattelse.

Venstre har forsøgt i sommerens løb at placere sig som et særligt antimomsparti, det parti, der skulle stå som den store kritiker af momsens. Hele den agitation faldt jo sammen, og så skal man prøve igen i folketinget ad den vej, man her har valgt. Jeg har da også forstået de bemærkninger, der er fremkommet fra de forskellige partiers ordførere her i dag, på den måde, at man godt kunne have undværet det forslag, der er fremsat her af hr. Henry Christensen m. fl., for man ved, at vi var nok kommet med noget i den retning og endnu mere, sådan som jeg har givet udtryk for det i dag.

Når hr. Henry Christensen mener, at det, jeg sagde, ikke var sagligt, men var fiffig polemik, tror jeg nok, jeg tør sige, at hvad angår den fiffige polemik, er hr. Henry Christensen virkelig sagkyndig.

Ja, jeg har ikke mange flere bemærkninger at gøre ud over, at jeg gerne vil sige vedrørende støtten til landbruget, at selve hovedspørgsmålet har jeg ikke været inde